

Sygn. akt V CZ 97/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "T. D." Spółki Akcyjnej

przeciwko R. J. i S. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 marca 2013 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego W.

z dnia 10 kwietnia 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. w punkcie 2 postanowienia z dnia 10 kwietnia 2012 r. oddalił wniosek powódki o uzupełnienie wyroku tego Sądu z dnia 30 marca 2012 r. przez orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy podkreślił, że odpis apelacji został doręczony powódce w dniu 20 lutego 2012 r.. Według art. 372 k.p.c., odpowiedź na apelację strona przeciwna może wnieść w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia apelacji. W dacie wniesienia odpowiedzi na apelację termin ten już upłynął, zatem zgodnie z art. 167 k.p.c. czynność ta była bezskuteczna, a więc również wniosek o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego jako złożony bezskutecznie nie podlegał rozpoznaniu.

Powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 10 kwietnia 2012 r. w zakresie obejmującym punkt 2. Podniosła, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego został sformułowany w piśmie zatytułowanym „ustosunkowanie się do apelacji pozwanego”, wniesionym do Sądu Okręgowego w dniu 22 marca 2012 r. Zdaniem powódki, art. 372 k.p.c. nie wyłącza prawa strony do skutecznego złożenia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Sąd Najwyższy przyjął w uchwale z dnia 16 lutego 2012 r., III CZP 1/12 (OSNC 2012, nr 10, poz. 114), że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na apelację wniesioną po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. jest skuteczny. W uzasadnieniu tej uchwały podkreślił w szczególności, że nie ma argumentów uzasadniających przyjęcie, iż art. 372 k.p.c. stanowi regulację szczególną, wyłączającą stosowanie art. 109 § 1 k.p.c. w postępowaniu apelacyjnym i modyfikującą termin, w którym dopuszczalne jest złożenie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego. Należy zatem przyjąć, że wniosek o przyznanie kosztów postępowania apelacyjnego niewątpliwie może być zgłoszony na rozprawie przez stronę, która wcześniej złożyła odpowiedź na apelację po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. Pozostaje zatem do

rozważenia, czy w takim przypadku konieczne jest ponowienie przez stronę wniosku o przyznanie od przeciwnika kosztów postępowania apelacyjnego, zawartego już w odpowiedzi na apelację złożonej z uchybieniem przewidzianemu dla tej czynności terminowi. Należy w związku z tym zauważyć, że art. 372 k.p.c. nie przewiduje skutku w postaci zwrotu odpowiedzi na apelację z powodu niedochowania przez stronę terminu dla jej wniesienia. Ze względu na brzmienie art. 109 § 1 k.p.c. należy przyjąć także, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego nie jest koniecznym elementem odpowiedzi na apelację, celem bowiem odpowiedzi na apelację jest zaprezentowanie przez stronę przeciwną stanowiska co do zasadności tego środka zaskarżenia, a więc odniesienie się głównie do zarzutów skarżącego. Nie jest zatem uzasadnione, aby skutki wniesienia odpowiedzi na apelację z uchybieniem terminowi określonym w art. 372 k.p.c. oceniać jednakowo w odniesieniu do właściwego przedmiotu odpowiedzi na apelację, jak i samego wniosku o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego lub innych wniosków niezwiązanych bezpośrednio z istotą odpowiedzi na apelację. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu omawianej uchwały zgodził się argumentacją Sądu Okręgowego w G., który wskazał, że treść art. 167 k.p.c. nie uzasadnia stanowiska, iż każdy przypadek uchybienia terminowi do dokonania czynności procesowej powoduje jej bezskuteczność. W przypadku odpowiedzi na apelację należy stwierdzić, że stanowisko strony przeciwnej zawarte w odpowiedzi na apelację mogłoby zostać przez nią zaprezentowane ponownie na rozprawie i w tym kontekście niedochowanie terminu do wniesienia odpowiedzi na apelację nie pociąga ujemnych skutków procesowych w rozumieniu art. 168 § 2 k.p.c.

Odnosząc to rozumowanie do niniejszej sprawy, należy podkreślić, że tym bardziej odnosi się ono do sytuacji, gdy wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego został sformułowany w piśmie zatytułowanym „ustosunkowanie się do apelacji pozwanego”, z którego *expressis verbis* wynika, że nie jest to formalna odpowiedź na apelację.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).